

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۱۰۲۹

جمعه ۲۶ خرداد ۱۴۰۲، ۱۶ ژوئن ۲۰۲۳

۳۰ خرداد شصت، سال واقعی تولد جمهوری اسلامی!

محسن ابراهیمی

در بررسی تاریخ جنایت‌ها، همیشه مقاطعی وجود دارند که چه از نظر ابعاد جنایت، چه از نظر درجه توحش و قساوت و چه از نظر جایگاهشان در سرکوب آرمان‌های انسانی، به‌راستی مصداق برجسته "جنایت تاریخی" محسوب می‌شوند. تاریخی از این نظر که چنین مقاطعی، عملاً تاریخ تولد واقعی حکومت‌های فاشیستی و دیکتاتوری بوده‌اند، حکومت‌هایی که زندگی نسل‌های زیادی را تباہ کرده‌اند. ۳۰ خرداد شصت، در تاریخ سیاسی شکل‌گیری و تثبیت جمهوری اسلامی، یک چنین مقطعی است.

هر سال در سالگرد انقلاب ۵۷ دو جریان تلاش می‌کنند جمهوری اسلامی را محصول مستقیم آن انقلاب جا بزنند. از یک طرف، جریانان سلطنت‌طلب با این هدف که انقلاب و مردم را مسئول شرایط دهشتناک دوران جمهوری اسلامی نشان دهند و از طرف دیگر، جمهوری اسلامی، آن‌هم با این هدف که با وصل کردن وجود منحوس خود به انقلاب ۵۷ مثلاً مشروعیت مردمی کسب کند که البته می‌دانیم و می‌بینیم که کاری مضحک و عبث است. هر دو این جریانان البته تاریخ واقعی را علیه آرمان‌های آن انقلاب و به نفع خود وارونه می‌کنند.

در انقلاب ۵۷ مردم به‌سادگی علیه استبداد سلطنتی، علیه خفقان و سرکوب و ساواک و شکنجه به‌پاخواستند. مردم انقلاب نکردند تا دیکتاتوری سلطنتی را با دیکتاتوری اسلامی، تاج را با عمامه جایگزین کنند. مردم انقلاب نکردند تا درنده قسی‌القلب و مرتجع‌ی مثل خمینی بر سرنوشتشان حاکم شود. اسناد و خاطرات منتشر شده امروز دیگر به‌روشنی نشان می‌دهند که اسلام سیاسی و در رأس آن خمینی را با نقشه و برنامه بسیار سازمان‌یافته مهندسی کردند، بر دوش انقلاب ۵۷ برای شکست دادن آن انقلاب و علیه آن به قدرت رساندند. بارها در این باره نوشته‌ایم که چگونه از ترس دست بالا پیدا کردن نیروهای چپ بود که جریان اسلامی با نقشه هماهنگ احزاب و شخصیت‌های طیف ملی - مذهبی و توده‌ای و دخالت فعال دول غرب در زهدان کنفرانس گوادلوپ نطفه بست که در وقت خودش از بالای سر و بر علیه انقلاب ۵۷ قدرت سیاسی را از سلطنت ساقط شده تحویل بگیرد.

ادامه در صفحه ۲

FOR MAJIDREZA

با پای خود به زندان نرویم

شهرام نجفی

صفحه ۳

فعالیت ان.جی.او ها و مافیای جرم و جنایت اسلامی

میلاذ رباعی

صفحه ۴

دو مطلب از نشریه روزانه ژورنال

صفحه ۵

صدای انقلاب در برابر کنفرانس سازمان جهانی کار در ژنو

گفتگو با کاظم نیکخواه و شهلا دانشفر از مسئولین کمپین برای آزادی

کارگران زندانی

صفحه ۶

اطلاعیهای حزب کمونیست کارگری در هفته اخیر

صفحه ۸

۳۰ خرداد شصت، سال واقعی تولد جمهوری اسلامی!
از صفحه نخست

۳۰ خرداد و یورش به قلب انقلاب که همچنان در تپش بود!

صحنه سیاسی ایران در دو سال و چهار ماه فاصله قیام بهمن تا ۳۰ خرداد شصت به خوبی نشان می‌دهد که مردم همچنان انقلاب را در اشکال متنوع علیه اسلام سیاسی تازه به قدرت رسیده ادامه می‌دادند. مردم حاضر نبودند بگذارند انقلابشان توسط جریان اسلامی به شکست کامل کشانده شود. وقایع این مدت نشان داد که جمهوری اسلامی نه در نتیجه قیام ۵۷ بلکه در نتیجه کشتار خونین ۳۰ خرداد متولد و تثبیت شد.

در این مدت، زنان با بزرگ‌ترین تظاهراتشان در اسفند ۵۸ با شعار "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم"، و "آزادی، نه شرقی است، نه غربی است، جهانی است" مقاومت شکوهمندی را علیه اسلام سیاسی آغاز کردند. کارگران با تداوم و حتی گسترش دادن به شوراهای کارگری و ادامه اعتراضات و اعتصاباتشان به مقاومت در مقابل چماق‌داران فاشیست اسلامی ادامه دادند. دانشجویان دانشگاه‌ها را به میدان مقاومت و مبارزه دائمی دانشجویان در مقابل تهاجمات فاشیستی قمه‌کشان حکومت تبدیل کردند. نبض انقلاب در میان معلم‌ان و بیکاران و اقشار مختلف مردم همچنان می‌زد. مقابل دانشگاه‌ها علی‌رغم یورش‌های فاشیستی همه‌روزه، صحنه بساط صداها میز کتاب و ردوبدل شدن آثار لنین و مارکس و بحث‌های داغ سیاسی بود و بالاخره علاوه بر تلاش برای ادامه انقلاب در ترکمن صحرا، کردستان صحنه مقاومت جسورانه در مقابل حکومت و تلاش برای تداوم انقلاب بود که در آن نیروهای چپ و

کمونیست فعال‌ترین و برجسته‌ترین نقش را ایفا می‌کردند. همه اینها حاکی از این است که علی‌رغم مسلط شدن جنبش اسلامی در صحنه سیاسی، هنوز این جنبش ارتجاعی نتوانسته بود قلب انقلاب را از حرکت باز دارد و آن را به شکست کامل بکشاند.

تصویر حکومت در مقابل تصویر واقعی:

در این دوره مسئله اساسی برای جنبش اسلامی که بر دوش انقلاب و علیه آن قدرت گرفته بود این بود که مقاومت مردم و تلاششان برای زنده نگه داشتن مقابله با نظام اسلامی را تماماً در هم بشکنند، خطر ادامه انقلاب را پایان دهد و قدرت خود را تثبیت کند.

اگرچه بساط چماق‌داری و چماق‌کشی و قمه‌کشی مدام علیه هر نوع مخالفت دایر بود، اما برای پایان دادن به خطر کافی نبود. جمهوری اسلامی دنبال فرصتی بود تا بتواند همه جلوه‌های ادامه انقلاب ۵۷ را خاموش کند. این نیازمند یک یورش گسترده و خونین بود. ۳۰ خرداد نقطه آغاز این یورش گسترده و سراسری بود.

مهدی خزعلی از جناح اصلاح طلب حکومت که شغل خستگی‌ناپذیر امروزش تیرنه "اسلام عزیز" از جنایات حکومت اسلامی اش است، جایی

اعتراف می‌کند که در شورای مرکزی حزب جمهوری اسلامی تصویب شده بود که باید راهی برای تمام کردن کار پیدا کنند. یعنی اینکه حکومت دنبال بهانه‌ای بود تا زنجیر آخرین یورش خود علیه مردم را پاره کند، مقاومت و اعتراض در هر شکل آن را به خون بکشد و نهایتاً تسلط کامل ارتجاع اسلامی را تثبیت کند.

خمینی بارها گفته بود که اگر احساس خطر برای جمهوری اسلامی و "اسلام عزیز" بکند این‌طور نیست که نصیحت خواهد کرد، بلکه دست همه را قطع خواهد کرد. این "احساس خطر" همیشه در طول دو سال و چهار ماه پیش از ۳۰ خرداد، به‌خاطر تحرک اعتراضی که بالاتر طرح شد، مثل شبی در اطراف سر خمینی دور می‌زد. او همیشه دنبال فرصت و بهانه‌ای بود تا آخرین و وحشیانه‌ترین یورش حکومتش را آغاز کند.

این فرصت و این بهانه در ۳۰ خرداد شصت فراهم شد. روزی که "مجاهدین خلق" در جریان خلع بنی‌صدر از ریاست جمهوری و شکست سهم‌خواهی خودشان از قدرت اعلام تظاهرات کردند. با یورش خونین به آن تظاهرات توسط سپاه و دسته‌های فاشیست حکومتی، عملاً یورش گسترده علیه هر تحرک و هر مخالفتی که بوی ادامه انقلاب ۵۷ را می‌دهد آغاز شد.

به‌این ترتیب یکی از خونین‌ترین صفحات تاریخ پر از جنایت جمهوری اسلامی ورق خورد. هزاران زن و مرد، هزاران جوان را در خیابان‌ها، در

دانشگاه‌ها، در محل‌های کار، در کوچه و بازار، در هر جایی که توانستند شکار کردند، یا در جا در محل کشتند یا در زندان‌ها شکنجه و اعدام کردند. عکس دختران و پسران جوانی که در روزنامه‌های رسمی چاپ می‌شد و از پدران و مادران خواسته می‌شد برای شناسائی اجساد اقدام کنند، فاش می‌کند که عزیزانمان را حتی بدون احراز هویت به قتل

می‌رساندند. به همین سادگی و هولناکی!

بدین ترتیب در ۳۰ خرداد شصت، جمهوری اسلامی حیات سیاسی‌اش را با کشتار در ابعاد وسیع تثبیت کرد و به این معنا ۳۰ خرداد شصت روز تولد و تثبیت واقعی جمهوری اسلامی است.

منصور حکمت در تحلیل درخشانش از انقلاب ۵۷ که تحت عنوان "تاریخ شکست نخوردگان" منتشر شده است، جایگاه تاریخی و سیاسی ۳۰ خرداد در شکست دادن انقلاب ۵۷ و نهایتاً تثبیت جمهوری اسلامی را در این جملات بیان کرده است:

"در تاریخ واقعی ایران، ۳۰ خرداد به ۱۷ شهریور می‌چسبد و حلقه بعدی آن است. خمینی، بازرگان، سنجابی، مدنی، فروهر، یزدی، بنی‌صدر، رجایی و بهشتی، نام‌هایی هستند که باید به دنبال محمدرضا پهلوی، آموزگار، شریف‌امامی، بختیار، اویسی، ازهاری و رحیمی آورده شوند، به‌عنوان مهره‌هایی که یکی پس از دیگری جلوی صحنه می‌آیند تا شاید راه انقلاب و اعتراض مردم را سد کنند. رژیم سلطنت و مهره‌های رنگارنگش در مقابل ضربات پی‌درپی جنبش اعتراضی شکست خوردند. حکومت اسلامی، در عوض، قادر شد فرصت بخرد، نیروی ارتجاع را بازسازی کند و انقلاب مردم را به خونین‌ترین شکل در هم بکوبد. دستور کار هر دو رژیم یک چیز بود."

دوم خردادی‌ها، سی خردادی‌های سابق

نمی‌توان به جنایت ۳۰ خرداد پرداخت و از نقش کلیدی دو خردادی‌ها در این جنایت تاریخی حرف نزد. دو خردادی‌هایی عمامه دار و بی‌عمامه که امروز عبارات دمکراسی، تساهل و تسامح و مدارا، حقوق بشر و پرهیز از خشونت ورد زبانشان است، در مقطع سی خرداد در نقش‌های مختلف همچون استاندار و فرماندار و حاکم شرع و دادستان و زندانبان و بازجو و شکنجه‌گر و چماق‌دار و چماق‌کش و چاقوکش نقش فعال در سرکوب فاشیستی زنان و کارگران و دانشجویان و معلمان و بیکاران و کلاً مخالفین و معترضین داشتند. این یادآوری لازم است؛ چون نباید گذاشت کسانی که دستشان به خون مردم آلوده است، با قسم حضرت عباس حقوق بشری، دم خونین ضد بشری‌شان را پنهان کنند. اینها در کنار سران دیگر حکومت اسلامی باید پاسخگوی جنایاتشان در محاکماتی شوند که بی‌تردید راه خواهد افتاد.

سی خرداد و انقلاب زن، زندگی آزادی

۶۲ سال از آن روز مرگبار گذشته است. زنان و مردان جوانی که امروز پیشاپیش انقلاب زن زندگی آزادی نقش ایفا می‌کنند، در آن روز چشم بر جهان نگشوده بودند. اما در میان مادران و پدران همین نسل، تعداد زیادی بازماندگان آن روزها و دهه ترور و دهشت بعدی امروز زنده هستند که یا خود در زندان‌ها بودند و آثار شکنجه‌های فیزیکی و روحی بر جسم و جانیشان سنگینی می‌کند، یا برای دوران طولانی برای نجات جانیشان ناگزیر از زندگی مخفی در شرایط بسیار سختی به سر برده‌اند. برای این پدران و مادران نسل

به‌پاخاسته امروز، علاوه بر مشقت‌ها و سختی‌های خودشان، خاطره سی خرداد با تصویر هزاران چهره نازنینی تداعی می‌شود که در زندان‌ها و خیابان‌ها کشتار شدند.

بی‌شک خاطرات دست‌اول آن نسل برای نسل انقلاب زن زندگی آزادی سرشار است از تصاویر واقعی از مقاومت و مبارزه. تصاویری که نشان می‌دهد پرچم مبارزه علیه ارتجاع اسلامی که امروز در جریان است، زمانی در دست نسل‌های قبلی بوده است.

برای نسل‌هایی که در خیزش ۸۸ قیام ۹۶ و ۹۸ در میدان بودند و خود موضوع مستقیم توحش حکومت اسلامی شدند، برای نسل‌هایی که با انقلاب زن زندگی آزادی نبرد رودررو با این حکومت را آغاز کرده‌اند، برای چنین نسل آگاه با آرمان‌های انسانی، داشتن تصویر روشن از زمینه‌ها و ابعاد و نتایج جنایت تاریخی سی خرداد می‌تواند از دو نظر اهمیت سیاسی داشته باشد.

اولاً شناخت فاکتورهایی که در ۳۰ خرداد در تثبیت جمهوری اسلامی نقش اساسی ایفا کرد، منع آموزش تاریخی، هشیاری سیاسی و آمادگی برای مقابله و خشی کردن توطئه‌های خونین مشابه و تکرار تاریخ است و ثانیاً یک کار مهم انقلاب زن زندگی آزادی، تدارک محاکمه جنایت‌کاران جمهوری اسلامی است که کشتار و ابعاد گسترده جنایتشان در ۳۰ خرداد به‌تنهایی برای محکوم‌شدنش به‌عنوان جانیان علیه بشریت کافی است. به‌این ترتیب، آگاهی از روایت واقعی داستان اندوهناک و دهشتناک سی خرداد و افشای دست‌اندرکاران آن کمک می‌کند، محاکمه تاریخی جنایت‌کاران علیه بشریت هرچه گسترده‌تر، مؤثرتر و موفقیت‌آمیزتر تدارک دیده شود. کاری که با محاکمه حمید نوری یکی از جنایت‌کاران دهه شصت آن‌هم در دوران حیات جمهوری اسلامی آغاز شده است و با محاکمه تاریخی و جهانی سران حکومت بعد از حیات جمهوری اسلامی ادامه خواهد یافت. *

با پای خود به زندان نرویم

احضاریه‌ها و فراخوان‌های قضایی از طریق تلفن یا به‌اصطلاح ثبت در سامانه ثنا است.

مردم جان‌به‌لب رسیده و به‌پاخاسته علیه این رژیم و تمام قانون‌های ارتجاعی‌اش قیام کرده و دست‌به‌کار برچیدن و جاروب کردن حاکمیت فاسد و تمام قوانین و مقررات کپک‌زده و ضدانسانی آنها شده‌اند؛ بنابراین به این قانون مضحک و پوشالی نیز باید بی‌اعتنا بود و در مقابلش ایستاد تا هم این قانون ضدانسانی و ارتجاعی به سخره گرفته و افشا شود و هم نیروهای بیشتری از رژیم را پراکنده و درمانده کرده و در صورت دستگیری در محل کار یا خانه مردم بیشتری اعم از همسایه و رهگذر را در جریان و شاید مقاومت قرار داده و دستگیری‌های در سکوت و بی‌خبری را شکست داد و سنگر تازه‌ای را به تصرف درآورد. پس بیایید برای فتح سنگر تازه با پای خود به زندان نرویم!

شهرام نجفی

انقلاب زن، زندگی، آزادی را سر بازایستادن نیست و تا حاکمیت طبقه کارگر به گواه رادیکالیسمی که در این جنبش نهفته است را عملی کند پیش می‌رود. تمام افت‌وخیزهای این جنبش در ارتباط با تعیین تاکتیک‌ها و راهکارهای مناسب برای پیشبرد و ادامه آن است که معنادار و توجیه‌پذیر می‌شود.

کارگران و زحمت‌کشان و مردم تحت ستم، سنگرهای مبارزه علیه این رژیم هار و عقب‌مانده و موکل سرمایه را با درایت و هوشیاری و تداوم مبارزه و با کشته و زخمی‌های بسیار یکی‌یکی فتح می‌کنند. یکی از این خاک‌ریزهای مهم که پاشنه‌اشیل این حاکمیت زن‌ستیز و مهم‌ترین سنگر سوق‌الجیشی‌اش بود که اسم رمز حجاب را داشت با توان و اراده غیرقابل‌وصف به تصرف خود درآورده و می‌رود تا سنگر و خاکریز نه به اعدام را هم به‌زودی به دست‌آوردهای خود اضافه کند و در این راه هم هیچ‌چیز اعم از کشتار و شکنجه و اعدام و غرش توپ و تانک و شلیک تک‌تیراندازهایش و حملات دیوانه‌وار و از سر عجزش به دانش‌آموزان و کور کردن چشم و اسیدپاشی و زخم و جراحت‌های بسیار توانسته این انقلاب را که کار مشترکی از فرزندان زحمت و کار برای رهایی از دین و سرمایه، یک انقلاب، یک رنسانس باز دارد.

اکنون یکی دیگر از راهکارهایی که می‌تواند این رژیم و قوای سرکوبش را درمانده‌تر کند خودداری و امتناع از رفتن با پای خود به بازداشتگاه‌ها بر اساس

زنده باد انقلاب زن،

زندگی، آزادی!

فعالیت ان.جی.اوها و مافیای جرم و جنایت اسلامی

میلاذ ربیعی

و مافیاهای گوناگونش می‌بیند.

اما این عرصه‌های جرم و جنایت چنان گسترده است که برای تهیه لیست کاملی از آن باید صفحات زیادی را به آن اختصاص داد که از حوصله این نوشته بیرون است؛ اما برای مثال استفاده از کودکان آسیب‌پذیر به‌عنوان نیروی سرکوب (که نمونه‌هایی از آن را در انقلاب جاری در قالب نیروهای ضدشورش دیدیم)، دست‌داشتن حکومت در شبکه‌های قاچاق مواد مخدر و تجارت جنسی دختران، توزیع مواد مخدر در مناطق محروم و فقیرنشین به‌ویژه میان کودکان، استفاده سازمان‌یافته از کودکان برای زباله‌گردی، همه‌وهمه تنها بخشی از جنایاتی است که حکومت اسلامی به‌صورت مستقیم در آن‌ها دخالت دارد. این‌ها همه معضلات و مشکلاتی هستند که دولت‌های متعارف در جهان امروز میلیون‌ها دلار خرج مقابله با آن‌ها می‌کنند؛ اما جمهوری اسلامی میلیاردها دلار از قبل شرکت در این فعالیت‌ها عایدی کسب می‌کند. به همین دلیل است که می‌گوییم جمهوری اسلامی نه حکومتی منتخب مردم برای رتق‌و‌فتق امور، بلکه دشمن و قاتل اصلی مردم است.

حکومت اسلامی همیشه می‌دانسته که عمر کوتاهی خواهد داشت و به‌زودی رفتنی است. این باور را در بسیاری از حرکات و تصمیمات رژیم از ابتدا می‌توان مشاهده کرد که البته بحث جداگانه‌ای را می‌طلبد. اما همین نوع نگاه در سران ریزودرشت نظام باعث شده تا از تمام پتانسیل و توان خود و در همه زمینه‌ها برای دزدی و اختلاس و تشکیل مافیاهای سازمان‌یافته جرم و جنایت استفاده کنند و در غارت و چپاول اموال مردم از یکدیگر سبقت بگیرند.

تمام مواردی که در بالا به آن اشاره شد اکنون جزئی از حقایقی است که تمام مردم ایران به آن باور دارند و تردیدی در دست‌داشتن حکومت در این جنایات ندارند. این حکومت از قدرت حاکمیت خود استفاده می‌کند و در هر عرصه‌ای که امکان سودآوری داشته باشد سرمایه‌گذاری می‌کند و سایر رقبا را اعدام و نابود می‌کند. هدف این رژیم و سران کوچک و بزرگ آن فقط و فقط پر کردن هر چه بیشتر جیب‌های گشادشان است. برای رسیدن به این هدف کنیف هیچ ملاحظه‌ای و خط‌قرمزی نمی‌شناسند و به شیخ‌ترین و جنایت‌بارترین اعمال ممکن دست می‌زنند.

مردم همه این فجایع را با پوست و گوشت خود احساس می‌کنند و به همین دلیل مدت‌ها است به کلیت این رژیم نهی بزرگی گفته‌اند، به‌پاخاسته‌اند، انقلاب زن، زندگی، آزادی را خلق کردند و در حال جدال با این هیولای هزار سر هستند. این جدال با تمام فراز و نشیب‌های خود در مجموع به سود مردم در جریان است. هیچ سد و مانعی نمی‌تواند مردم را از طی ادامه این تنها راه و مطلوب‌ترین راه، راه انقلاب، باز دارد.*

شارمین میمندی‌نژاد: تجارت جنسی دختران و استفاده از کودکان آسیب‌دیده در نیروی سرکوب رواج دارد. شارمین میمندی‌نژاد، بنیان‌گذار خیریه "جمعیت امام علی" در نخستین مصاحبه‌اش بعد از آزادی از زندان و خروج از کشور، از کودکان آسیب‌دیده‌ای می‌گوید که در ساختارهای نظام تبدیل به نیروی سرکوب سپاه پاسداران و نهادهای امنیتی در اعتراض‌های مردمی می‌شوند.

بحث ما در این‌جا مستقل از سابقه و فعالیت‌های جمعیت امام علی و حول سازمان‌های مردمی علی‌العموم است؛ ضدیت حکومت اسلامی با ان.جی.اوها (سازمان‌های مردم‌نهاد) موضوع جدیدی نیست. به‌طور خلاصه یکی از مهم‌ترین دلایل دشمنی رژیم با این نوع مؤسسات که در امور اجتماعی فعالیت می‌کنند، ترس از برملا شدن هرچه بیشتر جنایات و تبه‌کاری‌های حکومت است. این مؤسسات به‌دلیل ارتباط گسترده با قربانیان معضلات اجتماعی و تحقیق حول دلایل این معضلات خیلی زود با سند و مدرک به دست‌داشتن حکومت تبه‌کار اسلامی در خلق و بازتولید این فجایع پی

می‌برند. زمانی که حکومتی عامل اصلی مصائب و معضلات اجتماعی باشد و از سوی دیگر نهادهای مردم‌نهاد برای شروع و ادامه فعالیت‌های خود باید از خود این حکومت مجوز دریافت کنند، طبیعی است که با شرایط مضحک و درعین‌حال اسفباری روبرو می‌شویم. در این صورت یا شاهد فعالیت ان.جی.اوهای حکومت‌ساخته و قلابی خواهیم بود که پس از مدتی رژیم تاب تحمل فعالیت

همان‌ها را هم نخواهد داشت و با مؤسسات مردمی واقعی نیز برخوردی خصمانه و سرکوب‌گرانه خواهد داشت و آن‌ها را منحل خواهد کرد. به همین دلیل رشد و ادامه‌کاری سازمان‌های مردم‌نهاد در ایران تقریباً امری محال و غیرممکن است. البته این موضوع هم تبدیل به بخشی از مبارزه مردم با حکومت شده است، به‌این معنی که انسان‌های شریفی که برای اهدافی انسانی دور هم جمع می‌شوند با وجود تمام این برخوردها و بگیر و ببندها کوتاه نمی‌آیند و به اشکال مختلف به فعالیت خود ادامه می‌دهند.

فعالیت سازمان‌های مردم‌نهاد در ایران برخلاف نمونه‌های غربی آن خیلی سریع از فعالیت حول مسائل اجتماعی به درگیر شدن با مسائل سیاسی تبدیل می‌شود. البته در همه جهان ریشه مشکلات اجتماعی ممکن است به حیطة سیاست ختم شود؛ اما نه به شکلی که در ایران اتفاق می‌افتد. شرکت‌داشتن حکومت در قاچاق مواد مخدر و سازمان‌دهی کودکان کار و فحشا و غیره سال‌ها است به بخشی از خودآگاهی مردم تبدیل شده است. یک سازمان که مستقل از دولت برای کمک به آسیب‌دیدگان این فجایع فعالیت می‌کند در اولین مراحل فعالیت خود به‌طور ملموس و مستند به سرنخ‌هایی مبنی بر نقش اساسی رژیم در این فجایع پی می‌برد و بلافاصله خود را در مقابل کلیت رژیم

دو مطلب از نشریه روزانه ژورنال

بحران آب و سیل اجتماعی

کیوان جاوید

خبرها از تهران حاکی است که از روز دوشنبه در مناطقی از تهران، آب با تانکر توزیع شد. همچنین مشکل بی‌آبی در کرج و مشهد نیز به شدت احساس می‌شود. باین حال باز هم جمهوری اسلامی از پاسخگویی سر باز می‌زند و دروغ و واقعیت را سر هم می‌کند تا رفع مسئولیت کند. سازمان آب علت این قطعی‌ها را "افت فشار ناشی از افزایش مصرف" اعلام کرده است. خبرگزاری تسنیم احتمال "بروز اشکال در شبکه آبرسانی" را مطرح می‌کند. خبرگزاری فارس علت این قطعی‌های گسترده را "بروز برخی مشکلات در انتقال آب سد کرج به تصفیه‌خانه‌های تهران در اثر سیلاب اخیر" دانست. رئیس کل دادگستری استان البرز می‌گوید، این مسئله به بسته شدن خروجی سد کرج بر اثر سیل اخیر ارتباط دارد و بالاخره مدیرعامل سابق آب و فاضلاب تهران، گفته است: "حدود یک پنجم آب شرب شهری به دلیل شبکه آبرسانی فرسوده به هدر می‌رود".

اینکه میلیاردها مترمکعب آب صرف خنک نگه داشتن مراکز هسته‌ای جمهوری اسلامی می‌شود؛ شبکه‌های آبرسانی به دلیل اختصاص نیافتن بودجه این چنین فرسوده‌اند؛ میلیاردها دلار پول صرف بازسازی قبر "امام حسین" در کربلا می‌شود و اینکه همه کشورهای هم‌جوار که از نظر سطح بارندگی از ایران در شرایط پایین‌تری قرار دارند؛ ولی بحران آب ندارند، موضوعی نیست که سران حکومت حرفی از آنها به میان بیاورند.

این وضعیت بحرانی و وخیم نمی‌تواند ادامه داشته باشد. مشکل مردم فقط آب خوردن نیست. آب برای پخت‌وپز، حمام گرفتن، لباس شستن و همچنین زنده نگه داشتن فضای سبز و مصارف کشاورزی و دامپروری شدیداً مورد نیاز است و بخش فوری و جدایی‌ناپذیر از زندگی روزمره مردم است. اینکه در چند منطقه تهران با تانکر آب پخش شده است جواب کسی نیست.

بحران آب در ایران یک بحران وسیع‌تر است. معضل آب، نان، قطعی برق و بهداشت و درمان و محیط‌زیست در ایران حل خواهد شد و شرط لازم آن بلندشدن مجدد جامعه علیه مسببین همه بدبختی‌های اجتماعی است که دامنگیر زندگی مردم ایران است. هر شهروند در ایران، از کشاورزان در سراسر ایران تا همه کسانی که حتی آب خوردن از آنها دریغ می‌شود آماده دور جدیدی از تعرض به منظور سرنگون کردن این حکومت خواهند شد. در این شکی نیست.

مندرج در ژورنال شماره ۴۴۶

بیانیه ۱۴ نهاد مدافع حقوق کودک

شهلا دانشفر

چهارده نهاد مدافع حقوق کودک به مناسبت روز جهانی مبارزه با کار کودکان طی بیانیه مشترکی بر لغو کار کودکان تأکید و در دفاع از حقوق کودکان خواست‌های فوری را اعلام داشتند. این بیانیه به طور واقعی کيفرخواستی بر بی‌حقوقی کودک و فاجعه انسانی کار کودکان در ایران است. این بیانیه نمود دیگری از تعیین و ابعاد انسانی انقلاب زن، زندگی، آزادی است.

جمهوری اسلامی حکومتی کودک‌کش است؛ حکومتی که مدارس را مورد حمله شیمیایی قرار داد تا انقلاب را عقب بزند. حکومتی که کودکان را بازداشت و برای کودکان احکام اعدام صادر می‌کند. تحت حاکمیت این رژیم گسترش هر روزه فقر، فلاکت و بی‌تامینی، زندگی کودکان را به فاجعه‌ای انسانی تبدیل کرده است. این انسان‌های کوچک شدیداً استثمار و تحقیر می‌شوند. تجاوز جنسی، بیماری‌های خطرناک و افتادن به دام باندهای قاچاق مواد مخدر هر روزه این کودکان را تهدید می‌کند. در برابر همه این فجایع، کودکان حتی امکان شکایت را ندارد، چون ظاهراً کار آنها رسمیتی "قانونی" ندارد. اینها همه گوشه‌هایی از جنایات حکومت در قبال کودکان است.

در مقابل، جنبشی قدرتمند در حمایت از کودکان وجود دارد. معلمان یک نیروی مهم آن هستند. بیانیه ۱۴ نهاد مدافع حقوق کودک به مناسبت روز جهانی مبارزه با کار کودکان صدای رسای این جنبش علیه این همه توحش و بربریت است.

به رسمیت‌شناسی و عمل کردن به مفاد پیمان‌نامه جهانی حقوق کودک و دیگر معاهدات و مقاله‌نامه‌های جهانی، تأمین فوری مالی کودکان تحت عنوان "بیمه کودکی" و حمایت از خانواده‌ها تحت عنوان "بیمه همگانی" تأمین اجتماعی و درمانی (با پوشش مکفی و واقعی نیازهای درمانی)، آموزش رایگان و همگانی و اجباری و غیر تبعیض‌آمیز، صدور شناسنامه برای کودکان بدون هویت، افزایش حقوق‌ها برای اینکه دیگر خانواده‌ها ناگزیر به فرستادن کودکانشان به کار نشوند، رسمیت‌شناسی نهادهای مدافع حقوق کودک به عنوان صدای حق‌طلبانه کودکان از جمله خواست‌های اعلام شده این بیانیه هستند.

این بیانیه و خواست‌های اعتراضی آن باید با وسیع‌ترین حمایت‌ها پاسخ بگیرد. برنامه حزب کمونیست کارگری نیز بر لغو کار کودکان و حق برخورداری آنها از زندگی شاد، ایمن و خلاق و تضمین رفاه و سعادت کودکان مستقل از وضعیت خانوادگی از سوی جامعه تأکید دارد. برنامه حزب دولت را موظف به تضمین استاندارد واحدی از رفاه و امکانات رشد مادی و معنوی کودکان و نوجوانان مطابق بالاترین استانداردهای بین‌المللی می‌داند. حکومت کودک‌کش جمهوری اسلامی باید از کنوانسیون جهانی حقوق کودک اخراج شود.

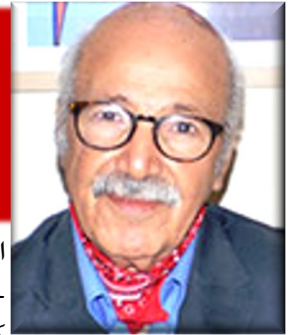
مندرج در ژورنال شماره ۴۴۶

نشریه روزانه

ژورنال

صدای انقلاب در برابر کنفرانس سازمان جهانی کار در ژنو گفتگو با کاظم نیکخواه و شهلا دانشفر از مسئولین کمپین برای آزادی کارگران زندانی

داشت. همین طور از چهره‌هایی از سوی کمیته برگزارکننده و دیگر جریان‌های شرکت‌کننده در آن سخنرانی کردند و پیام‌هایی نیز از اتحادیه‌های کارگری در جهان و از ایران در میتینگ قرائت شد. در این میتینگ اعتراضی قطعنامه‌ای نیز در همین راستا علیه جمهوری اسلامی قرائت شد.

حزب کمونیست کارگری از هر دو آکسیون یعنی آکسیون ۵ ژوئن و ۹ ژوئن حمایت کرد و کادرهای حزب در هر دو شرکت پررنگی داشتند. همین طور فری دم ناو حمایت خود را از این دومی نیز اعلام کرده و پوستر بزرگ آن با عکس کارگران و لوگوی این نهاد در آنجا برجسته بود و آرش اصلی از جانب این نهاد در نهم ژوئن سخنرانی کرد. سخنرانی ناصر کشکولی از حزب کمونیست کارگری با توجه بسیاری روبرو شد و مصاحبه صدای آمریکا با او و نمایش بنرهای حزب در این آکسیون و عکس‌های کارگران زندانی با لوگوی فری دم ناو نشانگر حضور قوی ما در این آکسیون بود.

انترناسیونال: کاظم نیکخواه شما گرداننده تجمع ۵ ژوئن بودید و سخنرانی‌ای به زبان انگلیسی هم داشتید. کلاً تأکیدات شما و دیگر سخنرانان در این آکسیون‌ها چه بود؟

کاظم نیکخواه: همه سخنرانان بر اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار تأکید داشتند. من در سخنرانی کوتاهی که داشتم اشاره کردم که هشت ماه انقلاب زن زندگی آزادی دنیا را متوجه آنچه در ایران می‌گذرد و جنایات و سیاست‌های جمهوری کرده است؛ بنابراین آی ال او نمی‌تواند ادعا کند که نمی‌دانستیم و خبر نداشتیم و امثال اینها. چه اتفاقات دیگری باید بیفتد که دست‌اندرکاران آی ال او از مماشات و معامله با حکومت مغفور اسلامی دست بردارند؟ و تأکید کردم که دولت‌ها و سازمان‌ها و کسانی که با این حکومت مماشات و معامله می‌کنند از چشم مردم ایران نادیده گرفته نمی‌شوند و باید به مردم پاسخگو باشند. سخنرانان دیگر هم در همین راستا به نکاتی اشاره کردند از جمله به دستگیری‌ها و جنایات حکومت اسلامی علیه کارگران و مردم و کودکان. به اینکه این حکومت هر روز دارد مقوله‌نامه‌های سازمان جهانی کار را زیر پا می‌گذارد. گفته شد که هیئت سه‌جانبه‌ای که از ایران به‌عنوان نمایندگان کارفرما دولت و کارگران به آی ال او آمده‌اند یک هیئت یک‌جانبه است و همه از پادوها و شکنجه‌گران و کاربه‌دستان حکومت ضد کارگری اسلامی هستند. درکل به نمایندگان اتحادیه‌های کارگری فراخوان داده شد که روی سازمان جهانی کار فشار بگذارند که همچنان که نازیست‌های هیتلری را در قرن گذشته از آی ال او بیرون انداختند، حکومت اسلامی را هم بیرون بیندازند. گفته شد که گفتمان اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار امروز از درون جامعه ایران و جنبش کارگری در داخل ایران نیز شنیده می‌شود و تشکل‌های کارگری همین خواست را از درون کشور دارند مطرح می‌کنند و ما این کمپین را که از سال‌ها پیش شروع کرده‌ایم تا رسیدن به هدف ادامه خواهیم داد و همین‌که امروز اتحادیه‌های متعددی از خواست اخراج جمهوری اسلامی حمایت می‌کنند، نشان می‌دهد که کارزار ما به نتایج و دستاوردهای ملموسی رسیده است.

انترناسیونال: در گزارش کمپین برای آزادی کارگران زندانی اعلام شده است که هیئتی از جانب این نهاد با مسئول شورای عالی حقوق بشر سازمان ملل انیس

انترناسیونال: دو آکسیون اعتراضی علیه جمهوری اسلامی یکی در ۵ ژوئن با فراخوان کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now) و دیگری در ۹ ژوئن با فراخوان کمیته برگزار آکسیون‌های اعتراضی در ژنو برگزار شد. ارزیابی شما از این روزهای اعتراضی مهم در مقابل اجلاس سازمان جهانی کار چیست؟

شهلا دانشفر: همانطور که اشاره کردید آکسیون اول با فراخوان کمپین برای آزادی کارگران زندانی در همان روز آغاز شد و یازدهمین کنفرانس سالانه سازمان جهانی کار برگزار شد. تأکید اصلی ما در این آکسیون بر اخراج جمهوری اسلامی از این اجلاس، بیرون انداختن آن از آی ال او و بایکوت جهانی جمهوری اسلامی به‌خاطر همه جنایاتش بود. این تجمع با شعارهای "زن زندگی آزادی"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد"، "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "جمهوری اسلامی از آی ال او اخراج باید گردد"، "جمهوری اسلامی نابود باید گردد" و ترانه‌هایی که در میان برنامه پخش می‌شد از جمله ترانه "برای" صدای اعتراض کارگران، مردم معترض و انقلاب زن زندگی آزادی بود. کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، کمیته بین‌المللی علیه اعدام، حزب کمونیست کارگری ایران، اتحادیه‌های کارگری ای که نامه اعتراضی فری دم ناو با خواست بیرون انداختن جمهوری اسلامی از این سازمان را امضا کرده بودند، از جمله فدراسیون سراسری کارگران صنعتی میانمار و اتحادیه سراسری سوئیس از این حرکت اعتراضی حمایت کرده بودند. امسال در تداوم انقلاب و نامه‌های اعتراضی و سرگشاده کارگران از داخل ایران خطاب به نمایندگان اتحادیه‌های شرکت‌کننده کارگری در اجلاس سازمان جهانی کار مبنی بر اینکه هیئت جمهوری اسلامی آنها را نمایندگی نمی‌کند و خواست آنها اخراج آنها از این اجلاس است، از جمله نامه‌های رضا شهبابی عضو هیئت‌مدیره سندیکای واحد و علی نجاتی از سندیکای نیشکر هفت‌تپه و نامه مشترک هشت تشکل کارگری یک نقطه قوت اعتراضات امسال در مقابل اجلاس آی ال او و برای پیشبرد کارزار اخراج این حکومت جنایت‌کار و آدم‌خوار از این سازمان بود. ما ترجمه انگلیسی این نامه‌ها را همراه با نامه فری دم ناو با امضای اتحادیه‌های کارگری از کشوری‌های مختلف در حمایت کارزار اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار را در دیداری که با مسئول کمیساری عالی حقوق بشر سازمان ملل داشتیم به او تحویل دادیم و همین‌طور به دفتر سازمان جهانی کار نیز تحویل دادیم.

در این تجمع من به‌عنوان سخنگو و کاظم نیکخواه مسئول روابط بین‌المللی فری دم ناو سخنرانی داشتیم. بعلاوه جمشید پوران پیر از مسئولین اتحادیه کارگران خدمات عمومی در سوئیس، پریسا پوینده و سهیلا دالوند از کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، آناهیتا از فعالین آکسیون نهم ژوئن، آرش اصلی از برگزارکنندگان اعتراضات مردمی در هشت ماه انقلاب در ژنو، جعفر امیری عضو کمیته دفاع از کارگران و زحمت‌کشان ایران - هلند، و پیام آذر و هاشم فاضلی از حزب کمونیست کارگری ایران سخنرانی داشتند.

آکسیون دوم در نهم ژوئن با فراخوان کمیته برگزار آکسیون‌های ژنو برگزار شد و اعتراض آن به حضور هیئت کارگری جمهوری اسلامی در اجلاس بود و خواست اخراج آنها را مورد تأکید قرار می‌داد. این آکسیون از سوی چندین اتحادیه کارگری از جمله از فرانسه، سوئیس، سوئد، دانمارک سخنرانانی

هر روز تجمعات و اعتراضاتی علیه حکومت اسلامی در جریان است و این حکومت زیر ضرب مبارزات مردم در خارج و داخل قرار دارد. ارزیابی من این است که این کارزار بسیار مؤثر و به موقع و به جا است و دست روی نقطه اصلی در سطح بین‌المللی گذاشته است و دولت‌هایی را که با حکومت اسلامی مامشات می‌کنند زیر فشار گذاشته است. با ادامه آن می‌توانیم به دستاوردهای ملموس‌تر و جدی‌تری برسیم.*

صدای انقلاب در برابر کنفرانس سازمان جهانی کار در ژنو
از صفحه ۶

عنانی دیدار کرده است. در این مورد هم توضیح دهید.

شهلا دانشفر: همانطور که جلوتر اشاره کردم ما دیداری با انیس عنانی رئیس بخش خاورمیانه و شمال آفریقای کمیساریای حقوق بشر سازمان ملل داشتیم. هدف این دیدار اعلام کارزار فری دم ناو برای اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار به‌خاطر همه جنایاتش بود. در همین رابطه ما نامه‌ای به اتحادیه‌های کارگری در سطح جهان نوشته و در آن خواستار پیوستن به این کارزار شده بودیم. شماری از اتحادیه‌های کارگری که بعضاً ۴۰۰ تا ۶۰۰ هزار عضو دارند آن را امضا کرده‌اند. از جمله فدراسیون اتحادیه‌های کارگری سوئیس، فدراسیون اتحادیه‌های کارگری در عراق، فدراسیون سراسری کارگران صنعتی در میانمار، فدراسیون کار بریتیش کلمبیا، اتحادیه ملی کارمندان عمومی در کانادا، اتحادیه کشتیرانی استرالیا و نیز فعالین سیاسی شناخته شده جهانی ای چون پیتر تاچل، اریک لی و جان کلارک امضاکننده کنندگان آن هستند و بیش از بیست اتحادیه و نهاد اجتماعی از آن اعلام حمایت کرده‌اند. ما در دیدار با انیس عنانی این نامه را به همراه ترجمه انگلیسی نامه‌های فعالین کارگری و تشکل‌های کارگری در ایران به وی دادیم. انیس عنانی اعلام داشت که آنها با اشاره به اینکه از آنچه در ایران می‌گذرد و سرکوبگری‌های حکومت اسلامی در ایران باخبر است و از اینکه هر ساله تلاش کرده‌اند که گزارشات نقض حقوق کارگری در ایران را به سازمان ملل ارائه دهند و منتشر کنند صحبت کرد و از ما خواست که تا سپتامبر که موعد ارائه چنین گزارشی از سوی آنان است ما هر گزارش و خبری داریم برایشان داریم ارائه دهیم و ما نیز پذیرفتیم. همان جا به تجربه‌های تاریخی اشاره کردیم و گفتیم همانطور که نمایندگان آلمان هیتلری در دهه سی قرن پیش با قدرت اتحادیه‌های کارگری از آی ال او اخراج شدند. همانطور که حکومت آپارتاید نژادی به قدرت مبارزات مردم این کشور بایکوت جهانی شد، ما می‌توانیم جهان را وادار کنیم که صدای کارگران و مردم ایران را بشنود.

انترناسیونال: کلاً تأثیر این نوع تجمعات و اعتراضات را چگونه می‌بینید؟
ارزیابی شما چیست؟

کاظم نیکخواه: همانطور که اشاره کردیم این نوع تجمعات و آکسیون‌ها بخشی از یک کارزار و کمپین درازمدت فری دم ناو، کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران برای اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار است. ما سال‌هاست که این کمپین را به پیش می‌بریم. تا همین جا به نتایج ملموسی که این کمپین داشته اشاره کردیم. برای مثال اینکه گفتمان اخراج جمهوری اسلامی بسیار گسترده شده یکی از آنهاست. این فقط ما نیستیم که این خواست و هدف را مطرح می‌کنیم، بلکه از جانب جریانات مختلفی مطرح می‌شود و این بسیار مثبت است و یک دستاورد است. در همین راستا اتحادیه‌های کارگری متعددی از کانادا، سوئیس، استرالیا، میانمار، نروژ، و دیگر کشورها که هرکدام ده‌ها و صدها هزار عضو دارند، در سطح جهان دارند این خواست را مطرح می‌کنند و از فری دم ناو پشتیبانی کرده‌اند اینها نیز بسیار مهم است. در درون کنفرانس آی ال او هم این گفتمان و این بحث بارها مطرح شده و نمایندگان جمهوری اسلامی زیر فشار جدی ای قرار دارند و بسیار منفور و منزوی هستند. این بخشی از مبارزه مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی است و بسیار کارساز و مهم است و مطمئنم که با توجه به روند اوضاع در ایران و جهان، به موفقیت قطعی یعنی بیرون انداختن حکومت منفور اسلامی از سازمان جهانی کار خواهد انجامید. اکنون در گوشه‌وکنار دنیا

اطلاعه‌های حزب کمونیست کارگری در هفته اخیر

اعتراضات خانواده‌های دادخواه به بازسازی آرامگاه آیچی

شماری از خانواده‌ها دستگیر شدند

روز جمعه نوزده خردادماه شماری از خانواده‌های جان‌باختگان انقلاب ژینا در اعتراض به طرح پنهان کردن مزار مهسا امینی (ژینا) این سمبل انقلاب زن زندگی آزادی، در آرامستان آیچی سقز گرد آمدند. گردهمایی اعتراضی خانواده‌های دادخواه برای مقابله با تخریب مزار مهسا امینی با حضور پر رنگ مادران دادخواه از سنج، دهگلان و دیواندره صف متحدی از همبستگی علیه جنایات جمهوری اسلامی را به نمایش گذاشت. در این حرکت اعتراضی خانواده‌های دادخواه سر مزار مهسا امینی، شهریار (فریدون) محمدی و دانیال پابندی جمع شدند و درحالی‌که عکس جان‌باختگان انقلاب در دستشان بود با شعارهای کردستان گورستان فاشیست‌ها، قسم به خون یاران ایستاده‌ایم تا پایان و با شعار نه می‌بخشیم نه فراموش می‌کنیم عزم راسخ خود را برای پیگیری انقلاب زن زندگی آزادی اعلام داشتند. یک صحنه جالب در این گردهمایی پخش گل سرخ از سوی دایه شریفه مادر رامین حسین پناهی در میان خانواده‌های دادخواه و از جمله مادر مهسا بود رامین حسین پناهی پنج سال قبل توسط جانین اسلامی به دار آویخته شد و هنوز محل دفن وی به خانواده‌اش اعلام نشده است. در این محل همچنین مراسم زادروز دانیال پابندی از جان‌باختگان انقلاب با حضور خانواده‌های فریدون محمودی و دایه مینا، مادر جان‌باخته شهریار محمدی برگزار شد. دانیال پابندی، نوجوان ۱۷ساله اهل سقز در جریان انقلاب ژینا در اواخر آبان‌ماه ۱۴۰۱ با گلوله نیروهای سرکوبگر رژیم جانش را از دست داد.

بنا بر گزارشات شامگاه این روز دو مینی‌بوس حامل خانواده‌های جان‌باختگان در مسیر بازگشت دستگیر شدند که از مکان بازداشت و وضعیت آنها خبری در دست نیست. خبرهایی از دستگیری بیش از سی نفر حکایت می‌کند که سه کودک به اسامی یونا مرادی ۱۳ساله، باران منبری ۱۲ساله، و کیا مرادی ۶ساله در میان آنها هستند. اسامی شش نفر از بازداشت‌شدگان عبارت‌اند از: دایه شریفه میرزایی، کوهسار منبری، باران منبری، هانا منبری، کیا مرادی و یونا مرادی.

جنایت‌کاران جمهوری تصمیم دارند با بازسازی آرامستان آیچی شهر سقز، مزار ژینا امینی را از انظار عموم دور نگه دارند و از تبدیل شدن آن به نماد اصلی قیام زن زندگی آزادی جلوگیری کنند. مردم نیز جانانه ایستاده و به مقابله با آن برخاسته‌اند. زنده‌باد خانواده‌های دادخواه و مادران انقلاب!

حزب کمونیست کارگری از مبارزات خانواده‌های دادخواه در کردستان در مقابله با تخریب مزار مهسا امینی این نماد به‌یادماندنی انقلاب قاطعانه دفاع می‌کند و مردم در سطح سراسری را به حمایت از مبارزات آنها فرامی‌خواند. حزب دستگیری خانواده‌های دادخواه را شدیداً محکوم کرده و از همه مردم می‌خواهد که با اعتراض سراسری خود پاسخ این گستاخی را بدهند. خانواده‌های بازداشتی باید فوراً و بدون قیدوشرط آزاد شوند. دست دراز به مزار عزیزان مردم با عکس‌العمل قاطع مردم در سطح سراسری جواب خواهد گرفت. نابود باد حکومت اسلامی!

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۰ خرداد ۱۴۰۲، ۱۰ ژوئن ۲۰۲۳

تظاهرات مردم زاهدان و اعتراض صاحبان اراضی در تبریز و

اعتراض کارگران هپکو

روز ۱۹ خرداد بار دیگر مردم در شهر زاهدان همچون جمعه‌های دیگر به خیابان آمدند و با سردادن شعارهای ضد سرتاپای حکومت و راهپیمایی در خیابان‌های شهر ادامه انقلاب را فریاد زدند. یک جنبه مهم شعارهای مردم زاهدان در این روز علیه سرکوبگری‌های حکومت و اعدام‌ها و تأکید بر ایستادگی و ادامه اعتراضات بود. از جمله مردم شعار می‌دادند: "قسم به خون یاران ایستاده‌ایم تا پایان"، "نه سلطنت نه رهبری دموکراسی برابری"، "مرگ بر ستمگر چه شاه باشه چه رهبر"، "می‌کشم می‌کشم آنکه برادرم کشت"، "سلطنت ولایت، یک‌صد سال جنایت"، "و مرگ بر خامنه‌ای"، "اتحاد، انقلاب، آزادی". در این حرکت اعتراضی، مردم بنه‌هایی با مضمون اعتراض به سرکوب‌ها و ادامه مبارزاتشان در دست داشتند. طبق گزارشات در جریان این حرکت اعتراضی نیروهای نظامی و لباس شخصی‌ها در خیابان مجدیه واقع در منطقه شیرآباد، منطقه غدیر، فلکه خیام و توحید دست‌کم ۹ نفر را که اکثرآ زیر ۱۸ سال بوده‌اند، دستگیر کرده‌اند. اسامی ۹ نفر از آنها عبارت‌اند از: یاسر توتازه‌ی، علی زردکوهی، حامد ریگی، عبدالله خروت، ابراهیم گرگیج، علی ریگی، روح‌الله شه‌بخش، حامد خارکوهی و سعید گرگیج.

زاهدان یک کانون داغ انقلاب است. این کانون را باید تقویت کرد و گسترش داد. به هر شکل ممکن از اعتراضات مردم جسور این شهر در سراسر کشور حمایت کنیم.

بنا به گزارش دیگری سه نفر از جوانان معترض در سیستان و بلوچستان به اسامی "حسین کاشانی"، "عادل گرگیج" و "علی‌احمد بریچی" که در مهرماه سال گذشته در دزآب (زاهدان) دستگیر شده بودند، به اتهام محاربه در دادگاه بدوی محاکمه و هرکدام به ده سال نفی بلد (زندانی در تبعید) در استان‌های آذربایجان شرقی و اردبیل محکوم شده‌اند. این سه جوان اکنون در زندان زاهدان به سر می‌برند و از دوستان "خدانور لجه‌ای" بوده و در دوره بازداشت، برای اخذ اعتراف اجباری، شدیداً مورد شکنجه قرار گرفته‌اند. جمهوری اسلامی در برابر اعتراضات قدرتمند مردم زاهدان تلاش می‌کند با سرکوب و اعدام مقابله کند و در این استان جوانان بسیاری را به قتل رساند و جوانان بسیاری هم در بازداشت هستند و بعضاً در زیر خطر اعدام. علی‌رغم این مردم استوار ایستاده‌اند و کوتاه نمی‌آیند.

روز گذشته همچنین مالکان اراضی و خانه‌های شهرک فاز ۲ خاوران تبریز هم‌زمان با سفر رئیسی به این شهر، ورود وی به فرودگاه را به صحنه اعتراض خود تبدیل کردند. حدود صد و هشتاد نفر از آنها در اعتراض به اینکه سال‌هاست در بلا تکلیفی مالکیت اراضی خود به‌خاطر الحاق فاز دوم این شهرک به شهر تبریز به سر می‌برند دست به اعتراض زدند. بنا بر خبرها سال پیش معاون فنی و عمرانی استاندار آذربایجان شرقی در این خصوص گفته بود: "پیشنهاد کردیم تا فاز دوم شهرک خاوران به‌صورت ویلایی - مسکونی طراحی شود و اطمینان داریم که این راهکار می‌تواند به نتیجه برسد". اما در این بساط دزدبازار شهرداری تبریز مانع انجام آن شده و طبق سیستم امتیازبندی برای اراضی و تصمیم ساخت "خانه‌های ویلایی" موردنظر شهرداری تبریز که در این منطقه ساخته می‌شود، تماماً در دست مافیای محلی حکومت است. در همین رابطه مالکان این اراضی و واحدهای مسکونی در شهرک دوم خاوران طی دو سال گذشته بارها دست به اعتراض زده‌اند و

جوابی نگرفته‌اند.

آخرین خبر امروز مربوط به تجمع اعتراضی کارگران هپکو است. کارخانه‌ای که یکی از کانون‌های داغ اعتراضات کارگری طی سال‌های متوالی بوده است. امروز بیستم خردادماه کارگران هپکو در اعتراض به افزایش سن بازنشستگی و سخت‌تر شدن شرایط بازنشستگی پیش از موعد کارگران و بندهای ضد کارگری برنامه "هفتم توسعه" حکومت که تعرضی به کل جامعه است در محوطه شرکت تجمع کردند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۰ خرداد ۱۴۰۲، ۱۰ ژوئن ۲۰۲۳

کسی به‌خاطر آزادی‌خواهی و حق‌طلبی پاسخ‌گویی و زندان باشد. از سی خرداد ۶۰ که اولین حمله گسترده و وحشیانه به خیابان و مردم معترض آغاز شد و بهترین انسان‌های آزادی‌خواه را به مسلخ زندان و مرگ فروردند و کشتار سال ۷۸ در کوی دانشگاه تا ۳۰ خرداد ۸۸ که بار دیگر سرکوبگران در خیابان‌ها به جان مردم افتادند و کشته‌شدن بسیاری از عزیزانمان و قتل خونبار ندا آقا سلطان نماد حق‌خواهی مردم شد، تا دی‌ماه ۹۶ و آبان ۹۸ و به‌جاماندن داغ شریف‌ترین انسان‌ها بر دل مردمی که فقط حق خود را فریاد زدند و امتداد سرکوب مرگ‌بارشان تا انقلاب ژینا، همواره دستگیری و زندان و اعدام و کشتار تنها پاسخ حاکمان در برابر مردمی بود که سلاحشان فقط اعتراض بود.

در حالی بیش از ۸ ماه از جنبش زن زندگی آزادی می‌گذرد که چندین هزار از عزیزان و کودکانمان همچنان در بازداشت و زندان به سر می‌برند. برخی از عزیزانمان در خطر اعدام قرار دارند و تنها راه‌هایی آنها اعتراضات سراسری و گسترده ما می‌باشد تا صدای اعتراضمان را برای آزادی بی‌قیدوشرط همه زندانیان سیاسی متحد کنیم.

این بیانیه حاکی از حرکت یک جامعه برای باز کردن در زندان‌ها و مقابله با سرکوب و زندان و اعدام است. جنبشی قدرتمند که ستون محکم آن خانواده‌های دادخواه هستند. حزب کمونیست کارگری درود می‌گوید به همه خانواده‌های دادخواه که باید آنها را خانواده‌های انقلاب خواند. حزب از این فراخوان قاطعانه حمایت می‌کند و همه مردم در ایران را به استقبال وسیع و گسترده از روز جهانی حمایت از زندانیان سیاسی و آزادی فوری و بدون قیدوشرط بازداشت‌شدگان انقلاب و همه زندانیان سیاسی فرامی‌خواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۰ خرداد ۱۴۰۲، ۱۰ ژوئن ۲۰۲۳

گرامی باد یاد و خاطره جان‌باختگان راه آزادی!

۳۰ خرداد ۱۳۶۰ (۲۰ ژوئن) روز تولد حکومت وحشت، دستگیری، شکنجه، اعدام، جمهوری اسلامی در ایران است.

روز به‌زاندور آوردن انقلاب ضد دیکتاتوری بهمین ۵۷ در میدان‌های تیرباران و قتل‌گاه‌های اسلامی و آغاز دورانی سیاه در تاریخ ایران است.

از سیزده سال پیش تا امروز روز ۲۰ ژوئن (۳۰ خرداد) روز دادخواهی، روز زندانیان سیاسی نام‌گذاری شده است و در سراسر جهان مراسم‌ها و آکس یون‌هایی به این مناسبت سازمان داده می‌شود.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران قویاً از فراخوان "کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در ایران" حمایت می‌کند و از کلیه ایرانیان خارج کشور دعوت می‌کند که در برپایی اعتراض‌ها و میتینگ‌های و مراسم‌های این نهاد مشارکت و تا حد ممکن مراسم‌ها را سازمان دهند.

گرامی باد یاد جان‌باختگان راه آزادی!

نابودباد رژیم ضدبشری جمهوری اسلامی!

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری

۹ ژوئن ۲۰۲۳

فراخوان دادخواهان به اعتراضات سراسری در ۳۰ خرداد

۳۰ خرداد روز اعتراض جهانی در حمایت از زندانیان سیاسی

خانواده‌های دادخواه با انتشار بیانیه‌ای به مناسبت سی‌ام خرداد به‌عنوان یک روز مهم دادخواهی در ایران فراخوان به اعتراض سراسری داده‌اند. خانواده‌های دادخواه در مقدمه این بیانیه از تشکیل کانال تلگرامی خود تحت عنوان "دادخواهان" خبر داده و می‌نویسند: "سال‌هاست که ما خانواده‌های دادخواه که عزیزانمان را در پی جنایت قتل دولتی اعدام و کشتار خیابانی از دست داده‌ایم با تجمعات و جمع‌آوری طومارها و گردهمایی فریاد دادخواهی سر داده و خواهان معرفی و محاکمه همه آمران و عاملان کشتارها بوده‌ایم و در آخرین طومار بیش از هشتاد خانواده دادخواه همه مردم و نهادها را به اعتراض همگانی علیه کشتار و اعدام فراخوانده‌اند. اکنون با آغاز به کار کانال دادخواهان تلاش می‌کنیم دست‌هایمان را برای پایان دادن به هر گونه سرکوب و زندان و شکنجه و قتل و کشتار انسان‌ها به هم دهیم و یک‌صدا شویم."

همراه با اعلام کانال "دادخواهان" از سوی این خانواده‌ها فراخوانی به مناسبت سی‌ام خرداد که روز دادخواهی و حمایت جهانی از زندانیان سیاسی نام‌گرفته است داده‌اند که در متن این بیانیه از جمله چنین آمده است: "سی خرداد روز جهانی اعتراض برای آزادی زندانیان سیاسی فریاد اعتراض و دادخواهی ماست! ما دادخواهان که عزیزانمان را در پی یورش‌های حکومت به خیابان از دست داده‌ایم، سی خرداد روز جهانی اعتراض برای آزادی زندانیان سیاسی را روز دادخواهی خود می‌دانیم! ما که خود عزیزانی را در طول چندین دهه فقط و فقط به‌خاطر حق‌خواهی از دست داده‌ایم و امروز متحد هستیم تا نگذاریم دیگر

۲۲ خرداد: تجمعات بازنشستگان مخابرات در چندین شهر

و دو خبر دیگر

امروز ۲۲ خردادماه بازنشستگان مخابرات در شهرهایی چون یاسوج، شهرکرد، رشت، اهواز، مشهد، اراک و زاهدان همچون دوشنبه‌های هر هفته در اعتراض به فقر و گرانی و برای پیگیری مطالباتشان مقابل ساختمان‌های شرکت مخابرات در شهر خود تجمع کرده و پیگیر مطالباتشان شدند. اجرای همسان‌سازی و افزایش حقوق‌ها به بالاتر از رقم سبد هزینه معیشتی که به گفته خود بازنشستگان اکنون ۲۸ میلیون است، درمان رایگان و پایان دادن به اختلاس‌ها و دزدی‌ها از جمله مطالبات بازنشستگان است. در حرکت اعتراض این روز بازنشستگان شعار می‌دادند: "تا حق خود نگیریم هر روز همین بساط است"، "ظلم و ستم کافی، سفره ما خالی"، "تا حق خود نگیریم از پا نمی‌نشینیم".

بازنشستگان مخابرات به بالا کشیدن حق و حقوقشان توسط سهام‌داران عمده مخابرات و نهاد چپ‌اولگر موسوم به "ستاد اجرایی فرمان امام" اعتراض دارند. طرح توسعه هفتم حکومت اسلامی که تعرضی به زندگی و معیشت همه کارگران و همه مردم است موضوع دیگر اعتراض آنهاست. خواست‌های مشترکی اعتراضات بخش‌های مختلف بازنشستگان را به هم پیوند می‌دهد. بازنشستگان یک صدای رسای اعتراض کل جامعه هستند. از خواست‌ها و اعتراضاتشان باید وسیع حمایت و پشتیبانی کرد.

در این روز همچنین جمعی از کارکنان رسمی، پیمانی، شرکتهای و کارگران بخش‌های مختلف شهرداری یاسوج در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه و مطالباتشان دست به تجمع زدند و خواستار برکناری شهردار این شهر شدند. طبق گزارشات نیروهای رسمی سه ماه و نیروهای شرکتهای و قراردادی هشت و ۹ ماه است که حقوق دریافت نکرده‌اند.

آخرین خبر اینکه کارگران شرکت نیشکر میان آب شهرستان شوش دانیال در اعتراض به خصوصی شدن این شرکت و دزدی‌های پشت پرده خواهان لغو خصوصی‌سازی این شرکت شدند. سطح نازل حقوق‌ها، عدم امنیت شغلی و ایمنی محیط کار از دیگر موضوعات اعتراض این کارگران است. دستمزد این کارگران ۶ میلیون است که باتوجه به نرخ هنگفت تورم چندین برابر زیر خط فقر است و کارگران به آن اعتراض دارند. طبق گزارشات مدیریت ۲۰ کارگر را با قرارداد دوساله و مزد ماهانه شش میلیون استخدام موقت کرده است.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۲ خرداد ۱۴۰۲، ۱۲ ژوئن ۲۰۲۳

اعتصاب عمومی در سقز و راسته‌بازار اردبیل و گزارش تکمیلی

تجمعات روز گذشته بازنشستگان مخابرات

امروز ۲۳ خرداد سقز در اعتصاب عمومی بود. مردم در شهر سقز در اعتراض به عملیات شهرداری در آرامستان "آیچی" در اعتراض به طرح پنهان کردن مزار مهسا امینی (ژینا) این سمبل انقلاب زن زندگی آزادی، در آرامستان آیچی و تخریب آن برای جلوگیری از حضور مردم بر مزار او و دیگر جانباختگان انقلاب دست به اعتصاب عمومی زدند. قبلاً نیز در نوزدهم خردادماه شماری از خانواده‌های جانباختگان انقلاب ژینا از جمله مادران دادخواه از سنندج، دهگلان و دیواندره در این آرامستان جمع شدند و با گرامیداشت یاد مهسا و همه جانباختگان انقلاب فریاد دادخواهی خود را بلند کردند. همانطور که قبلاً گزارش کرده بودیم، شماری از مادرانی که از شهرهای دیگر به سقز آمده بودند، در راه بازگشت بازداشت شده و بعد طبق گزارشات منتشر شده دستگیرشدگان نیمه‌های شب بین شهرهای سقز - دیواندره به حال خود رها شدند. اما شش عضو مرد این خانواده‌ها و همچنین دو راننده کامکان در بازداشتگاه نهادهای حکومتی به سر می‌برند.

نام ژینا (مهسا امینی) با انقلاب زن زندگی آزادی گره‌خورده و در قلب همه مردم جای دارد و حکومت منفور اسلامی با هیچ توطئه و تقلایی نمی‌تواند او را از مردم بگیرد. دادخواهان طی انتشار بیانیه‌ای در کانال تلگرامی خود به مناسبت روز سی خرداد، یکی از روزهای شاخصی که یادآور جنایات جمهوری اسلامی است و اکنون به‌عنوان روز حمایت جهانی از زندانیان سیاسی نام‌گذاری شده، فراخوان به اعتراضات سراسری داده‌اند.

بنا به یک خبر دیگر امروز مغازه‌داران "راسته‌بازار" اردبیل در اعتراض به افزایش چشمگیر مالیات در کنار کساد بازار به دلیل عدم قدرت خرید مردم و بالا بودن اجاره مغازه و به‌خطر افتادن وضع معیشتی‌شان اعتصاب و تجمع کردند. فقر و گرانی یک معضل بزرگ اجتماعی است. از جمله سایت "خبر فوری" به نقل از محمد باقری بنایی، عضو کمیسیون اقتصادی مجلس نوشت که باتوجه به تورمی که در یکی دو سال اخیر شکل گرفته، در حال حاضر خط فقر در تهران به ۳۰ میلیون تومان رسیده است.

امروز همچنین کشاورزان در چناران در استان خراسان در اعتراض به مصوبه قطع برق چاه‌های کشاورزی که به بی‌آبی و تعطیلی کشاورزی می‌انجامد، تجمع کردند. بی‌آبی یک معضل سراسری است و زمین و کشت و کار و معیشت مردم در استان‌های مختلف به‌ویژه خوزستان، اصفهان، سیستان و بلوچستان را تهدید می‌کند. یک موضوع اعتراض کشاورزان در این استان‌ها مسئله بی‌آبی و خطر دائمی خشکسالی و نابودی دام در اثر سیاست‌های مخرب و چپ‌اولگرانه مافیای حاکم است.

آخرین خبر، گزارش تکمیلی از اعتراضات بازنشستگان تأمین اجتماعی در روز گذشته ۲۲ خردادماه است. همانطور که قبلاً گزارش کردیم آنها در روز گذشته همچون دوشنبه‌های قبل در اعتراض به فقر و گرانی و بالا کشیدن حق و حقوقشان توسط سهام‌داران عمده مخابرات و نهاد چپ‌اولگر موسوم به "ستاد اجرایی فرمان امام" و برای پیگیری مطالباتشان دست به تجمع سراسری زدند. بنا بر آخرین گزارشات دامنه‌ای تجمعات به شانزده شهر از جمله یاسوج، شهرکرد، رشت، اهواز، خرم‌آباد، بروجرد، اصفهان، شیراز، بجنورد، تبریز، تهران، زنجان، سنندج، مشهد، اراک و زاهدان کشیده شد و بازنشستگان در این روز همچون دوشنبه‌های هر هفته در اعتراض به فقر و گرانی و برای پیگیری مطالباتشان مقابل ساختمان‌های شرکت مخابرات در شهرهای خود تجمع کرده و پیگیر مطالباتشان شدند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۳ خرداد ۱۴۰۲، ۱۳ ژوئن ۲۰۲۳

بیانیه مشترک ۱۴ نهاد مدافع حقوق کودک به مناسبت روز جهانی مبارزه با کار کودکان

روز گذشته ۱۲ ژوئن برابر با ۲۲ خرداد روز جهانی مبارزه با کار کودکان بود به این مناسبت چهارده نهاد مدافع حقوق کودک طی بیانیه‌ای مشترک این روز را گرامی داشتند. رعایت مقوله‌نامه‌های بین‌المللی و لغو کار کودکان، بیمه همگانی و تحصیل رایگان برای همه کودکان از جمله تأکیدات مهم این بیانیه است. در بخشی از این بیانیه ضمن اشاره به گسترش فقر و گرانی و بی‌تامینی و بدتر شدن هر روز بیشتر وضع معیشتی کودکان و افزایش شمار کودکان کار و شرایط خطرناک معیشتی آنها چنین آمده است:

”بخش عمده‌ای مطالبات این دوره بر سر تأمین معیشت در شأن انسان امروزی، پایین کشیدن خط فقر از طریق بالابردن حداقل دریافتی به بالای خط فقر، مقابله با بی‌حقوقی و تعرض به حیات و حقوق شهروندی به‌ویژه وضعیت کودکان است. این مسائل فعالان عرصه حقوق کودک را به خود مشغول داشته و از حد نگرانی صرف گذشته و کماکان باقی است.

برای ”ما“ فعالان حقوق و مطالبات کودکان، مشکلات تنها در حد مصائب و مشکلات اقتصادی، محیطی و آموزشی، نیست. به‌رسمیت‌شناختن فعالیت سازمان‌ها از طریق صدور و تجدید مجوز فعالیت از حداقل خواسته‌های ماست. چرا که حقوق تلاشگران و فعالان حمایت از اقشار ضعیف و محروم، در سراسر جهان به رسمیت شناخته می‌شود و اگر حمایتی هم صورت نگیرد، کمتر دیده شده که ممانعت به عمل آید.

کودکان قادر به دفاع از حقوق خود نیستند و این وظیفه جامعه است تا از آنان حمایت کند. ایجاد موانع برای فعالان اجتماعی که به دفاع از حقوق کودکان برخاسته‌اند، نمی‌تواند صورت مسئله (کار کودک) را پاک کند. در بخش پایانی این بیانیه بر خواسته‌هایی فوری تأکید شده و چنین آمده است: ”ما سازمان‌های فعال در حوزه حقوق و مطالبات کودکان؛ موارد ذکر شده در فوق را از عوامل تعدد و تشدید کار و بهره‌کشی از کودکان دانسته و خواسته‌های زیر را به‌فوریت خواستار و مخالفت و مغایرت با این مطالبات را سیاست ضد کودک و حقوق انسانی و شهروندی تلقی می‌کنیم:

– به‌رسمیت‌شناختن و عمل به حداقل حقوق کودکان بر مبنای مفاد تصریح شده در پیمان‌نامه جهانی حقوق کودکان و دیگر معاهدات و مقوله‌نامه‌های بین‌المللی

– تأمین فوری مالی کودکان تحت عنوان ”بیمه کودکی“، حمایت از خانواده‌ها تحت عنوان ”بیمه همگانی“ تأمین اجتماعی و درمانی (با پوشش مکفی و واقعی نیازهای درمانی) و زیرپوشش قرارگرفتن کودکان، آموزش رایگان و همگانی تحت‌نظر کارشناسان و سازمان‌های مردمی.

– تغییر قوانین و مضامین آموزشی، حذف آموزش تبعیض‌آمیز (از عوامل اساسی خروج کودکان از مدارس اند)، رایگان و اجباری کردن آموزش زیر نظر کارشناسان و سازمان‌های مردمی

– توجه به هویت قانونی و صدور شناسنامه برای تمامی کودکان.

– افزایش حقوق و مزایای مزدبگیران به منزله گام نخست حذف فاصله نجومی طبقاتی و حمایت از خانواده‌های کودکان.

– به‌رسمیت‌شناختن و پذیرش عملی حقوق اجتماعی و شهروندی سازمان‌ها و فعالان حوزه‌های اجتماعی از جمله حوزه کودکان.

جنبش‌های اجتماعی در بستر تاریخی و اجتماعی شکل می‌گیرند و با یکدیگر پیوندهای ناگسستنی دارند. به‌رسمیت‌شناختن این پیوند اندام‌واره (ارگانیک) از پایه‌های فعالیت اجتماعی است.“

امضاکنندگان این بیانیه عبارت‌اند از: ۱- انجمن پژوهش‌های آموزشی پویا، ۲- انجمن یاری کودکان در معرض خطر، ۳- درخت کوچک زندگی، ۴- مؤسسه پیشگیری از اعتیاد و آسیب‌های اجتماعی انسان دشواری وظیفه، ۵- مؤسسه رویش نهال جوان، ۶- مؤسسه یاریگران کودکان کار پویا، ۷- جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان، ۸- گروه تلاشگران یاری همدل ۹- انجمن کنشگران اجتماعی فرزانه (زاهدان)، ۱۰- قشم، جزیره‌ای برای کودکان، ۱۱- مؤسسه نوید زندگی کوشا، ۱۲- گروه فرهنگی اجتماعی کیانا، ۱۳- تاک سرزمین من ۱۴- انجمن فرهنگی، پژوهشی پرنده درخت کوچک

حزب کمونیست کارگری ایران بر لغو کار کودکان و حق برخورداری همه کودکان از یک زندگی شاد، ایمن و خلاق و تضمین رفاه و سعادت کودکان مستقل از وضعیت خانوادگی از سوی جامعه تأکید دارد. دولت موظف است استانداردها و واحدهای از رفاه و امکانات رشد مادی و معنوی کودکان و نوجوانان مطابق بالاترین استانداردهای بین‌المللی را برای کودکان تضمین کند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۳ خرداد ۱۴۰۲، ۱۳ ژوئن ۲۰۲۳

بیانیه چهارده شکل مدافع حقوق کودکان به مناسبت روز جهانی مبارزه با کار کودکان

تجمعات بازنشستگان تأمین اجتماعی و بحران بی‌آبی

در تهران و کرج

امروز ۲۴ خرداد بازنشستگان تأمین اجتماعی در اعتراض به فقر، گرانی، و تورم افسارگسیخته و برای پیگیری مطالباتشان در شهرهای اهواز، کرمانشاه و اردبیل تجمع کردند. در همین رابطه بازنشستگان تأمین اجتماعی در یکشنبه ۲۱ خرداد نیز در شوش و اهواز تجمع داشتند. در تجمعات اعتراضی این روز بازنشستگان شعار می‌دادند: ”ایجاد رعب و وحشت، کار جدید دولت“، ”کو مهار تورم ای دشمنان مردم“، ”گرانی، تورم، بلای جان مردم“، ”بازنشسته داد بزن، حقوق فریاد بزن“، ”ما همه هم بسته‌ایم، از وعده‌ها خسته‌ایم“، ”معلم زندانی آزاد باید گردد، کارگر زندانی آزاد باید گردد“. در اهواز بازنشستگان تأمین اجتماعی مقابل استانداری تجمع داشتند و در اعتراض به پرونده‌سازی امنیتی برای وکیل خود فرزانه زیلابی شعار می‌دادند: ”زیلابی زیلابی، حمایت می‌کنیم“، ”وکیل باشرافت حمایت می‌کنیم“. برنامه توسعه هفتم دولت و مصوبه مزدی شورای عالی کار همچنین از موضوعات اعتراضات بازنشستگان است. افزایش حقوق‌ها به بالای سبد هزینه معیشتی که امروز به گفته خود بازنشستگان در برهه‌های اعتراضی شان ۲۸ میلیون است، و درمان رایگان دو

مأمورین امنیتی تهدید کرد. اما دانشجویان به تحصن خود ادامه دادند. بنا به یک گزارش حدود ساعت ۲:۳۰ بامداد دانشجویان متحصن در دانشگاه هنر توسط حمزه برزویی کوتناپی، رئیس حراست دانشگاه مورد ضرب و شتم شدید قرار گرفتند و حال چند تن از دانشجویان وخیم گزارش شده است. طبق گزارشات دانشجویان هنوز در دانشگاه هستند و اجازه خروج به دانشجویان داده نمی‌شود. پیش‌ازین هم حراست دانشگاه مانع از رساندن آب و غذا به دانشجویان و استفاده از سرویس‌های بهداشتی شده بود. همچنین حراست تهدید کرده است که به مأمورین لباس شخصی اجازه ورود خواهد داد.

حجاب یک سنگر فتح شده مردم است. جمهوری اسلامی تلاش می‌کند با سرکوبگری این سنگر را باز پس بگیرد. یک کانون داغ اعتراض علیه حجاب و بساط آپارتاید جنسی دانشگاه‌هاست. از مبارزات این دانشجویان باید وسیعاً حمایت کرد.

گزارش دیگر مربوط به فشار سنگین امنیتی بر روی منیر مولایی راد مادر کیان پیرفلک مادر کیان پیرفلک کودک ده‌ساله‌ای است که به دست جانیان اسلامی به قتل رسید. طبق خبرها منزل آنها از روز یکشنبه ۲۱ خرداد به وسیله نیروهای امنیتی حکومت در محاصره قرار دارد. همچنین از وضعیت و محل حضور میثم پیرفلک، پدر کیان و پسر کوچک آنها نیز اطلاعی در دست نیست. بنا بر خبرها حتی خیابان‌های مجاور منزل والدین کیان پیرفلک نیز به وسیله نیروهای امنیتی کنترل شده و از هرگونه فیلم‌برداری ممانعت می‌شود. روز یکشنبه، (۲۱ خرداد) در زادروز کیان پیرفلک مردم در داخل و خارج کشور با برپایی جشن تولد وی یادش را گرامی داشتند. مردم هم‌صدا با مادر وی فریاد دادخواهی و صدای اعتراضشان را علیه جنایات این حکومت کودک‌کش بلند کرده و ادامه انقلاب را فریاد زدند. در این روز پسرعموی ماه‌منیر مولایی‌راد، به ضرب گلوله نیروهای جنایت‌کار اسلامی به قتل رسید. این جنایت به خشم و نفرت مردم به‌ویژه در شهر ایذه بیش از پیش دامن زده و فضا بیش‌ازپیش انفجاری شده است. به دنبال واکنش‌های اعتراضی به قتل پویا مولایی‌راد، رسانه‌های وابسته به نهادهای امنیتی از جمله نور نیوز و خبرگزاری تسنیم تلاش کردند تا پویا را مسئول کشته‌شدن یک مأمور پلیس معرفی کرده و ماه‌منیر مولایی‌راد، مادر کیان را «بسترساز» رویدادهای سالروز تولد کیان معرفی کنند. حکومت از ترس به خیابان آمدن دوباره مردم فشار خود را بر روی

خواسته مهم بازنشستگان است و در بنرهای اعتراضی آنها قابل مشاهده است. همانطور که قبلاً گزارش کرده بودیم روز ۲۱ خرداد جمعی از معلولان در پاسخ به فراخوان «کمپین معلولان» در مقابل اداره بهزیستی این شهرها تجمع کردند و خواستار اجرای ماده ۲۷ «قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت» شدند. بنا بر آخرین گزارشات این تجمعات در شهرهای اراک، قم، بروجرد، اردبیل و کرمان برگزار شدند. بر اساس این ماده دولت مکلف شده است که کمک‌هزینه معیشت افراد دارای معلولیت بسیار شدید و یا شدید فاقد شغل و درآمد به میزان حداقل دستمزد سالانه تعیین و اعتبارات لازم در بودجه سنواتی دولت منظور شود. اما پنج سال است که حکومت حتی از پرداخت آن که خود چندین برابر زیر خط فقر است و اجرای این مصوبه خود سربرار می‌زند. دولت در قبال معیشت و تأمین شرایط مناسب برای تمامی معلولان موظف است.

یک خبر مهم دیگر تشدید بحران آب در شهرهای تهران و کرج است. بنا بر گزارشات در برخی از مناطق تهران و کرج آب آشامیدنی جریان ندارد و به‌وسیله تانکر به مردم آبرسانی شده است. در محلاتی از کرج که آب قطع نیست فشار آن بسیار پایین است. در تهران در محلاتی چون قائم‌مقام فراهانی، هفت‌تیر و مدرس نیز مردم دسترسی به آب آشامیدنی ندارند و در خیلی از محلات فشار آب بسیار پایین است. طبق گزارشات روز گذشته ۲۳ خرداد نیز مناطقی از تهران از جمله فرشته، شهرآرا، بهارشیراز، شریعتی، بهار، سهروردی، پونک، چهارراه زرتشت، بهجت‌آباد، خیابان کارگر و انقلاب، همچنان با قطعی آب مواجه بودند. همچنین در پی قطعی آب در اکثر نقاط تهران، برخی کسب‌وکارها همچون کافه‌ها تعطیل شده‌اند. بحران آب در کوران تابستان زندگی مردم را فلج کرده و به خشم و نفرت آنان بیش از پیش دامن زده است. حتی آب‌وهوا نیز از آفت جمهوری اسلامی در امان نمانده‌اند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۴ خرداد ۱۴۰۲، ۱۴ ژوئن ۲۰۲۳

تحصن دانشجویان دانشگاه هنر، افزایش فشارها به

خانواده کیان پیرفلک و اخباری دیگر

بنا بر گزارشات منتشره، حدود شماری از دانشجویان دانشگاه هنر حوالی ساعت ۵ عصر روز ۲۵ خرداد در پردیس باغ ملی این دانشگاه در اعتراض به تلاش حکومت برای تحمیل حجاب به دختران، دست به تحصن زدند و این حرکت اعتراضی ادامه دارد. طبق خبرها در ساعات اولیه تحصن رئیس حراست این دانشگاه، دانشجویان را به باز کردن درهای دانشگاه به روی

در خارج کشور. هر دوی ما یک تن واحد هستیم. اینها می‌تواند جنبش زن زندگی آزادی را تقویت کند و باعث می‌شود که حکومت‌های غرب از این ممانعت‌شان دست بردارند. از جمله سازمان جهانی کار که هر سال این کار را می‌کنند. دیگر نخواهد توانست این ممانعت را بکنند. همچنین آرش اصلی به نمایندگی از طرف فری دم ناو (کمپین برای آزادی کارگران زندانی) سخنرانی کرد. آرش اصلی در سخنرانی خود اعلام کرد که متنی را به نمایندگی از شهلا دانشفر سخنگوی کمپین برای آزادی کارگران زندانی می‌خواند که در آن از جمله آمده بود "ما اینجا جمع شده‌ایم تا به حضور هیئت جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار اعتراض کنیم. خواست ما مردم ایران بایکوت این حکومت ضد بشر، حکومت اعدام و جنایت و سرکوب است." آرش اصلی همچنین در گفتگوی خود با صدای آمریکا بر امضای طومار اعتراضی فری دم ناو برای اخراج سازمان جهانی کار به‌عنوان یک اقدامی در تقویت این کارزار تأکید کرد. در آکسیون این روز همچنین پیام‌هایی از سوی فعالین کارگری داخل و اتحادیه‌های کارگری پخش شد.

یادآوری کنیم که روز ۵ ژوئن نیز آکسیونی در مقابل سازمان جهانی کار به فراخوان فری دم ناو برگزار شد و توجه زیادی را به خود جلب کرد. اخبار این دو آکسیون در مدیای اجتماعی بازتاب بسیاری داشت. فری دم ناو کارزار برای اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار را با قدرت به جلو خواهد برد. این کارزار گامی مهمی در بایکوت بین‌المللی جمهوری اسلامی و سرنگونی این رژیم جنایت‌کار و ضد بشر است. زنده‌باد انقلاب زن زندگی آزادی

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

۲۰ خرداد ۱۴۰۲، ۱۰ ژوئن ۲۰۲۳

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

خانواده کیان پیرفلک شدت داده است. با تمام قدرت باید منیر مولایی راد و این خانواده داغ‌دیده را در چتر حمایتی خود قرارداد.

خبر دیگر امروز ۲۵ خرداد کارگران معدن زغال‌سنگ هجدک در مقابل شرکت زغال‌سنگ کرمان در اعتراض به وضعیت نامناسب کاری و معیشتی، اعتصاب و تجمع کردند.

آخرین خبر اینکه روز ۲۴ خرداد اقبال پیشکاری از فعالین کارگری شهر سنندج که از تاریخ ۲۷ اردیبهشت همراه با جمعی دیگر از فعالین کارگری این شهر، توسط نیروهای امنیتی بازداشت شده بود، با قرار وثیقه ۵۰۰ میلیون‌تومانی آزاد شد. آزادی وی را به او و به همگان شادباش می‌گوییم. پرونده امنیتی تشکیل شده برای اقبال پیشکاری و همه زندانیان سیاسی باید مسدود گردد. کارگران زندانی، معلمان دربند، بازداشت‌شدگان انقلاب و تمامی زندانیان سیاسی باید فوراً و بدون قید و شرط آزاد شوند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۲۵ خرداد ۱۴۰۲، ۱۵ ژوئن ۲۰۲۳

حضور فعالین کمپین برای آزادی کارگران زندانی در آکسیون ۹ ژوئن مقابل اجلاس سازمان جهانی کار

امروز نهم ژوئن به فراخوان کمیته برگزاری آکسیون اعتراضی علیه حضور جمهوری اسلامی در کنفرانس سازمان جهانی کار میتینگ اعتراضی ای در مقابل این اجلاس برپا شد. در این آکسیون جمعیتی از نیروهای سیاسی از جریانات مختلف و نمایندگانی از اتحادیه‌های کارگری سوئیس، فرانسه، دانمارک و سوئد شرکت داشتند. "فری دم ناو" کمپین برای آزادی کارگران زندانی نیز در این تجمع اعتراضی حضور پررنگی داشت و بنرهای آن که یکی از آنها عکس‌هایی از کارگران و معلمان زندانی بود توجه‌ها را به خود جلب می‌کرد.

در این آکسیون بیانیه‌ای از سوی کمیته برگزارکننده آکسیون خوانده شد که در آن به سرکوبگری‌های حکومت و ممانعت‌های سازمان جهانی کار با جمهوری اسلامی اشاره شده و بر اخراج هیئت جمهوری اسلامی از اجلاس تأکید شده بود. در این میتینگ اعتراضی همچنین سخنرانی‌های متعددی به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، و فارسی از سوی شرکت‌کنندگان ایراد شد که اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس و جنایات و سرکوبگری‌های حکومت اسلامی محور اصلی همه سخنرانی‌ها بود. جمشید پوران پیر از اتحادیه خدمات سوئیس و سعید تقوی از نمایندگان اتحادیه‌های کارگران سوئد سخنرانی کردند. همچنین از اتحادیه‌های کارگری فرانسه و دانمارک نمایندگانی سخنرانی کردند. از جریانات و فعالین سیاسی مختلف نیز افرادی چون آناهید از سازمان‌دهندگان آکسیون، بهزاد بارخدایی از فعالین سیاسی، ایوب رحمانی از نهاد اتحاد بین‌المللی در حمایت از کارگران در ایران و ناصر کشکولی و هاشم فاضلی از حزب کمونیست کارگری سخنرانی کردند. هاشم فاضلی بنبری از حزب کمونیست کارگری را بر دست داشت و در ادامه سخنرانی خود شعری را که سروده بود به میتینگ ارائه داد. علی مبارکه عضو کمیته سازمانده این آکسیون در گفتگو با رادیو زمانه گفت: "کسانی که به‌عنوان نمایندگان کارگران از ایران می‌آیند نیروهای امنیتی، اطلاعاتی و سرکوبگران کارگران هستند. ما این‌ها را افشا می‌کنیم". ناصر کشکولی نیز در گفتگو با خبرنگار صدای آمریکا گفت: "هشت ماه پیش انقلابی به خیابان‌های تهران و شهرهای بسیاری چون شیراز، اهواز و غیره آمد به نام انقلاب زن زندگی آزادی. تمام تلاش ما این است که این انقلاب به‌پیش رود و همانطور که سپیده قلیان گفت "حامنه‌ای ضحاک می‌کشیم زیر خاک" این عملی می‌شود. هم در داخل کشور و هم

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته جمعه ها منتشر می شود.

فیسبوک حزب: www.facebook.com/wpIran

اینستگرام: www.instagram.com/wpi91

تلگرام: telegram.me/wpi_hkki

وبسایت: www.wpiran.org

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: میلاد رابعی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: سروناز سینایی

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته جمعه ها منتشر میشود

https://www.facebook.com/wpIran

تلگرام: https://t.me/wpi_hkki

https://www.wpiran.org/

https://www.instagram.com/wpi91

به حزب کمونیست کارگری
ایران پیوندید!

ماهواره یاه ست

فرکانس، ۱۱۷۶۶

پولاریزاسیون، عمودی

سیمبل ریت، ۲۷۵۰۰

اف ای سی، ۷/۸

ماهواره یوتلست

فرکانس، ۱۱۳۸۷

پولاریزاسیون، عمودی

سیمبل ریت، ۲۷۵۰۰

اف ای سی، ۵/۶

KANAL JADID
کانال جدید

پخش زنده آنلاین؛

newchannel.tv/live/tv

فرکانس های

تلویزیون کانال جدید

در ماهواره های؛

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com